

[J. S. Foget.]

digt at forhøje Rugbrødsprisen den 1. September. Saa kunde man lige saa godt vente, til de gamle Lagre var brugt op.

Hvis nu det Spørgsmaal, som Ministeren selv har blandet ind i Debatten, ikke var blandet ind i den, kunde jeg have stemt for Forslaget. Men da det nu engang er saadan, at det i Offentlighedens Øjne vil blive betragtet saaledes, at man samtidig stemmer for de stipulerede og de offentlig nævnte Rugbrødspriser, vil jeg afholde mig fra at stemme ved Forslagets tredie Behandling.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af det foreliggende Forslag og skal knytte nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat.

Jeg skal først sige til det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen, at det selvfølgelig er Ministeriets Hensigt at indfri de Udtalelser, der tidligere er fremsat, og i den Anledning har man bedt Arbejds- og Socialministeren om at udarbejde et Forslag om en vis Lønregulering og en Nedsættelse af Brødspriserne for de allervanskeligst stillede.

Til det ærede Medlem Hr. Jens Høyer skal jeg gøre den Bemærkning angaaende Afgiften af Lagrene paa 6 Kr. 60 Øre for Korn og 15-Kr. 25 Øre for Mel, at det efter Priskontrolraadets Beregninger er forsvarligt at tage denne Efterbeskatning. Disse Beregninger er godkendt af Landbrugsministeriet, og jeg tror, jeg tør sige, at de 15 Kr. 25 Øre i hvert Fald ikke overstiger den Fortjeneste, der har været paa det Mel, som ligger, og som nu forhøjes den 2. September.

Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Lange gaar ud fra, at hvis vi faar en Brødrationering, vil der blive mindre Omsætning. Man tilstræber en Brødrationering, der opretholder det Forbrug, vi har i Øjeblikket. Det vil sikkert være umuligt at gaa ud fra en Rationering, der skal give mindre Omsætning, og det hænger sammen med, at Brødforbruget er saa overordentlig forskelligt i Befolkningen; hvis man derfor saa nogenlunde skal sikre dem, der bruger mest, vil man meget let komme til at give Rationer, der er for store for dem, som kun bruger lidt. Alle Beregninger har egentlig altid gaaet ud paa, at hvis man fik en Rationering, maatte man anvende mere, end naar man ingen Rationering har. Naar man alligevel skulde gaa til det, vil jeg for mit Vedkommende sige, at en af Grundene og den væsentligste Grund er, at med den

forfærdelige Mangel, der bliver paa Korn til alle Husdyr, er det meget betænkeligt ikke at rationere Brødet; for der er en saa stor Fristelse til at anvende det til Husdyr forskellige Steder, saa jeg tror, det er en Nødvendighed at foretage en Rationering.

Det ærede Medlems Udtalelser angaaende Brødsprisen er jo stik imod Udtalelser, der er faldet fra alle Sider i det andet høje Ting, ogsaa Udtalelser, der er fremsat her. Jeg kan for mit Vedkommende ikke bedømme, om de Priser er berettigede, som Priskontrolraadet har nævnt. Jeg har ikke haft Lejlighed til det endnu, da de ikke er kommet til min Kundskab før i Gaar; i de Meddelelser, der er givet, er der ikke fremsat en specificeret Redegørelse, og før den foreligger, kan man naturligvis ikke undersøge Berettigelsen. Jeg hører til dem, der mener, at man skal begrænse Pristigningen til det mindst mulige. Jeg mener, det er fuldt forsvarligt, at de, der har med Distributionen af disse Varer at gøre, i alt Fald ikke maa faa større Fortjeneste, end de har i Forvejen. Som Forholdene tegner sig for os alle sammen, vilde det være helt urimeligt, om der inden for visse Grene af vort Samfund med Statsgaranti blev beregnet større Fortjeneste end tidligere.

Det ærede Medlem var inde paa, at Efterbeskatningen var uretfærdig, uden dog at ville stille Forslag om at ophæve den. Jeg tror heller ikke, det vilde være rigtigt at foreslaa noget saadant — det Svar, jeg her giver, gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. J. S. Foget —, idet man regner med, at Lagrene af Hvedemel er ret betydelige, at vi har Hvede og Hvedemel nok indtil hen i Oktober Maaned, og hvis man ikke foretog denne Efterbeskatning, vilde man derved komme til at miste omkring ved et Par Millioner Kroner. Der er næppe nogen, der vil anse det for forsvarligt, at de enkelte, som har Lagre af Betydning liggende, skulde have en saa stor Fortjeneste.

Naar det ærede Medlem Hr. J. S. Foget dernæst taler om at holde Rugbrødspriserne nede under Hensyn til alt det Rugmel, der ligger paa Lager, vil jeg sige, at her er der ikke nogen Fortjeneste, for der ligger ikke noget Rug eller Rugmel af Betydning. Hvis der er noget, hænger det sammen med, at man har brugt af ny Høst, og der maa saa selvfølgelig fritages et tilsvarende Kvantum, som man har brugt, for det har man maattet sælge til de gamle Priser, men man har betalt Landmændene med de højere Priser, saa der kan ikke blive nogen Gevinst.

Angaaende Spørgsmaalet om § 2, Stk.